

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1075/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бране Стојчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 473/23 од 13.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 60/25 од 08.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бране Стојчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 473/23 од 13.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 60/25 од 08.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 473/23 од 13.09.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити тако што ће је кривљени издржавати у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и одређено је да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

На основу одредбе члана 86. у вези члана 297. став 5. Кривичног законика, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 1 (једне) године, која забрана почиње да тече од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 30.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а на име трошкова кривичног поступка – обављених медицинских и саобраћајно техничких вештачења у истрази плати износ од 229.855,41 динара, на име трошкова вештачења од стране вештака саобраћајне струке Радисава Милетића од 12.05.2023. године и приступа на главни претрес од 29.07.2024. године, износ од 20.819,75 динара, на име трошкова вештачења од стране вештака саобраћајне струке др Вука Богдановића од 02.04.2024. године и приступа на главне претресе од 29.07.2024. године и 28.08.2024. године, износ од 108.711,60 динара, те на име трошкова кривичног поступка на име заступања оштећених ББ, ВВ и ГГ од стране пуномоћника, износ од 466.500,00 динара, све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док су оштећени ББ, ВВ и ГГ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 60/25 од 08.05.2025. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца ОЈТ у Ваљеву, заједничка жалба окривљеног и његовог браниоца, адвоката Слободана Антонића, жалба браниоца окривљеног, адвоката Бране Стојчића и жалба браниоца окривљеног, адвоката Слободана Антонића и пресуда Основног суда у Ваљеву К 473/23 од 13.09.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Брана Стојчић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У поднетом захтеву, бранилац окривљеног АА, као разлог подношења истог, формално наводи повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, по оцени Врховног суда, бранилац поднетим захтевом чињенично оспорава правилност утврђења нижестепеног суда, да је окривљени својим понашањем изазвао предметни догађај и истиче да се оштећена кретала левом страном коловоза и изненада застала на коловозу, па тиме доводи у питање постојање узрочне везе између радње окривљеног и настале последице. Према наводима браниоца, поступање супротно одредби члана 35. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на начин како је описан у изреци пресуде, не представља начин кретања возила окривљеног, нити вољну радњу окривљеног, већ реакцију која је изнуђена непрописним кретањем оштећене. На описани начин, а супротно чињеничном стању утврђеном у изреци правноснажне пресуде, бранилац негирајући да је у радњама окривљеног садржана противправност и радња предметног кривичног дела, заправо одговорност за критични догађај, премешта на изненадну и непредвидиву радњу оштећене.

По оцени Врховног суда, изнетим наводима захтева, бранилац окривљеног, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

Међутим, како према одредби члана 485. став 4. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди (члан 440. ЗКП), није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, ни дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић